

Атена Пашко (10.10.1931 - 20.03.2012) - українська поетеса, громадська діячка, організаторка демократичного жіночого руху в незалежній Україні, дружина В'ячеслава Чорновола. За свої виступи на оборону репресованих діячів української культури неодноразово зазнавала утисків і мала заборону на друк творів, пережила обшуки, звільнення з роботи й ув'язнення. Алена Пашко – голова Союзу Українок з 1991 р. Багатолітній член політради і проводу Народного Руху України. Президент Міжнародного благодійного фонду В'ячеслава Чорновола, який вивчає, популяризує й увічне пам'ять Чорновола, Після смерті В'ячеслава Чорновола в 2009 році Алена Пашко присвятила решту свого життя впорядкуванню його спадку, виданню книг.

Василь Барвінський (20.02.1888 - 09.06 1963) - визначний представник української музичної культури ХХ століття. В її історію увійшов як композитор, піаніст, музичний критик, педагог, диригент, організатор музичного життя. Народився В. Барвінський у Тернополі. Професійну музичну освіту здобув у Львівській консерваторії. У 30-ті роки Барвінський склав збірку 38 українських народних пісень, збірку колядок і щедривок. Входив до редколегії журналу “Українська музика”. Перебував на посаді директора Львівської консерваторії та голови Львівського відділення Спілки композиторів. У 1948 р. В. Барвінського заарештували. У в'язниці примусили підписати документ про знищення його рукописів”, що НКВС і зробив. Потім було довге заслання на десять літ у Мордовію. Після повернення із заслання (1958 р.) В. Барвінський усі свої сили зосередив на тому, щоб відновити з пам'яті ті твори, рукописи яких знищили під час його арешту. Над цим він працював до самої смерті.

Олег Куцин (23.11.1965 -19.06.2022) - учасник бойових дій. Народився в Івано-Франківську, жив та працював у Тячеві Закарпатської області. Був заступником голови Тячівської районної державної адміністрації (2005–2006), двічі обирався депутатом Тячівського міської ради. Виконував обов'язки директора Тячівського заводу «Зеніт». Командир Окремої зведеної штурмової роти «Карпатська Січ» 93-ї механізованої бригади Збройних сил України. Брав участь у боях за Донецький аеропорт, с. Піски, с. Опитне, с. Водяне, а з березня 2022 року — в обороні околиць Києва, м. Ірпінь, смт. Велика Димерка. Із квітня Олег Куцин командував численними операціями на Ізюмському напрямку, зокрема, оборони с. Вірнопілля, а пізніше успішними наступальними діями у с. Дмитрівки Харківської області. Героїчно загинув у боях за Україну, похований у місті Київ. У Луцьку проживає донька та дружина.

Рядовий Пянтковський (16.08.1974 -13.04.2022) — учасник бойових дій Сергій Григорович Пянтковський народився в місті Луцьку. В 1991 році закінчив загальноосвітню школу № 3. На початку російського вторгнення в Україну, 4 березня 2022 року був мобілізований до лав Збройних сил України. Проходив військову службу в 14-й окремій Волинській механізованій бригаді

імені князя Романа Великого. Загинув в результаті ворожого обстрілу під час виконання бойового завдання в районі села Партизанське Вітовського району на Миколаївщині. Похований на Алеї почесних поховань на міському кладовищі у селі Гаразджа.

Вальдемар Пясецький (05.01.1934 - 29.06.2020) - волинський краєзнавець. Народився у місті Дубровиця Рівненської області. Навчався у політехнічному інституті Львова. Викладав історію мистецтва у педагогічному інституті імені Лесі України. Автор понад чотирьох сотень праць про історію волинського краю. Був знайомий як дослідник найважливіших осередків давнього Луцька та його околиць. Доробок Вальдемара Пясецького містить унікальні світлини із колекцій давніх луцьких родин, рідкісні документи, свідчення, зафіксовані спогади й розповіді про вже часто навіть неіснуючі вулиці, будинки, цвинтарі та площі.

Олександр Байдуков (10.06.1923 - 28.11.2005) - народний художник України, який з 1947 року жив і працював на Волині. Є одним з провідних живописців сучасної Волині, знайомий як майстер ліричного пейзажу. Головна тема творів митця – краса природи Полісся, Кавказу, Балтики, степів України натхненно оспівана в його багаточисельних полотнах. Але червоною ниткою через його творчість проходить тема Волині – краю, що став для художника рідним на все життя. З 1952 року, після створення Волинських художньо-виробничих майстерень, постійно жив і працював в Луцьку. Брав участь у регіональних і міжнародних художніх виставках, провів понад 20 персональних виставок. Твори зберігаються у музейних і приватних зібраннях України, Польщі, Канади, Австрії, Німеччини.

Роман Скіра (13.04.1943-27.03.2003) року. - митець, засновник волинської цимбальної виконавської школи. Народився у с. Жидичин. у 1960 році очолив клас цимбал у Луцькому музичному училищі та Луцькій дитячій музичній школі №1. Виховав цілу плеяду викладачів-цимбалістів та знайомих виконавців не лише в Україні, а й за її межами.

Олександр Федорчук (16.05.1965 - 19.05.2022) - лікар-хірург. Народився у селі Карпилівка Ківерцівського району Волинської області. У 1984 році закінчив Ківерцівське медичне училище. З 1984 року по 1986 проходив службу в армії. Після армії вступив до Тернопільського медичного інституту ім. академіка І.Я.Горбачевського, який закінчив з відзнакою у 1993 році. З серпня 1999 року – працював лікарем-хірургом Волинського обласного госпіталю інвалідів війни, а з листопада 1999 року – лікарем-хірургом у відділенні загальної хірургії Луцької міської клінічної лікарні. З 2001 року – заступник медичного директора з хірургічної допомоги. Вперше на Волині запровадив застосування лазерних технологій при хірургічній патології лапароскопічним методом. Вагомий внесок зробив у створенні відділення малоінвазивної хірургії, де надається

кваліфікована медична допомога жителям міста, області та інших регіонів України.

Модест Левицький (13 (25).07.1866 — 16.06.1932) - український письменник, культурний діяч, педагог, лікар, дипломат. Народився Модест Левицький у селі Вихилівка Проскурівського повіту на Поділлі (тепер Ярмолинецький район Хмельниччини). Навчався на історико-філологічному факультеті Київського університету, перевівся на медичний відділ, здобувши фах лікаря. Його пацієнтами, зокрема, були Іван Франко та Леся Українка. Родина Косачів вважала Левицького найбільшим медичним світилом. З 1927 по 1932 роки разом зі своєю сім'єю проживав у Луцьку, працював лікарем і вчителем української мови початкових класів української гімназії. Дбав про мовну культуру, читав у міській бібліотеці лекції з історії України. Найвидатнішим Модест Левицький став у літературі. Його твори видано у п'яти томах. Це оповідання, романи, дослідження з мовознавства, наукові праці з медицини. З Луцьком пов'язані останні роки Модеста Левицького, де він знайшов свій спочинок.

Ярослав Мудрий (983 / 987 — 17/20).02.1054) - київський князь із династії Рюриковичів. Великий князь київський (1015–1018, 1019-1054). Князь ростовський (988–1010) і новгородський (1010–1034).

Зміцнював міжнародний авторитет держави, сприяв розвитку освіти і мистецтва, затвердив перший юридичний документ - збірник законів «Руська Правда», створив першу школу при Софії Київській і першу бібліотеку в Києві.

Помер у Вишгороді, похований у Софійському соборі. У православній церкві прославлений як благовірний (тобто православний святий з монархів).

У 2008 році був визнаний першим зі ста великих українців за підсумками опитування громадської думки «Великі українці».

Микола Кумановський (31.08.1951 - 02.08.2016) - український художник, графік, сценограф. Народився в с. Сатанів, Хмельницька обл. У 1970-1975 рр. навчався у Львівському училищі прикладного мистецтва ім. Івана Труша. Протягом 1975-1979 років навчався у Львівському державному інституті прикладного та декоративного мистецтва. У 1978-1979 роках працював бутафором Львівського театру ляльок, 1982 р. - художником-постановником Волинського театру ляльок, а з 1985 по 1987 роки - головний художник театру. З кінця 1980-х активний учасник численних виставок в Україні та за кордоном. Роботи зберігаються в приватних колекціях. Картини Миколи Кумановського також можна побачити в його іменному меморіальному музеї у КРЦ «Адреналін Сіті».